
TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2018)0058

Raportul privind Uniunea bancară - Raportul anual 2017

Rezoluția Parlamentului European din 1 martie 2018 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2017 (2017/2072(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 15 februarie 2017 referitoare la uniunea bancară - raportul anual pe 2016¹,
- având în vedere răspunsurile Comisiei și Băncii Centrale Europene (BCE) la Rezoluția Parlamentului European din 15 februarie 2017 referitoare la uniunea bancară - raportul anual pe 2016,
- având în vedere raportul Comisiei din 11 octombrie 2017 referitor la Mecanismul unic de supraveghere (MUS) instituit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 (COM(2017)0591),
- având în vedere propunerile de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (CRR) și a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, care modifică Directiva 2002/87/CE și abrogă Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE (CRDIV),
- având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 8 noiembrie 2017 privind modificările aduse cadrului Uniunii pentru cerințele de capital pentru instituțiile de credit și societățile de investiții²,
- având în vedere raportul Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) din 9 iulie 2017 privind implicațiile Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) asupra stabilității financiare,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 17 iulie 2017 privind Planul de acțiune pentru combaterea fenomenului creditelor neperformante în Europa,

---

¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0041.

² JO C 34, 31.1.2018, p. 5.

- având în vedere raportul subgrupului privind creditele neperformante (CNP) al Comitetului pentru servicii financiare al Consiliului din 31 mai 2017,
- având în vedere instrucțiunile BCE destinate băncilor privind creditele neperformante din 20 martie 2017 și consultarea publică cu privire la proiectul său de addendum la aceste instrucțiuni din 4 octombrie 2017,
- având în vedere documentul de consultare al Comisiei din 10 noiembrie 2017 privind mecanismele de protecție prudentială statutare care se aplică în cazul constituirii de provizioane insuficiente pentru împrumuturile nou acordate care devin neperformante,
- având în vedere raportul CERS din 11 iulie 2017 privind rezolvarea problemei creditelor neperformante în Europa,
- având în vedere consultarea publică lansată de Comisie la 10 iulie 2017 privind dezvoltarea piețelor secundare pentru creditele neperformante și activele neperformante și protecția creditorilor garantați în caz de incapacitate de plată a debitorilor,
- având în vedere evaluarea realizată de BCE la 6 iunie 2017, în care a stabilit că Banco Popular Español S.A. este în dificultate sau în pericol de a intra în dificultate,
- având în vedere declarația Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 7 iunie 2017 privind adoptarea unei decizii de rezoluție în cazul Banco Popular Español S.A.,
- având în vedere evaluarea realizată de BCE la 23 iunie 2017, în care a stabilit că Veneto Banca și Banca Popolare di Vicenza sunt în dificultate sau în pericol de a intra în dificultate,
- având în vedere declarația din 23 iunie 2017 a SRB cu privire la decizia de a nu lua măsuri de rezoluție în ceea ce privește Banca Popolare di Vicenza și Veneto Banca,
- având în vedere declarația Comisiei din 25 iunie 2017 privind aprobarea unui ajutor de stat pentru ieșirea de pe piață a Banca Popolare di Vicenza și Veneto Banca în conformitate cu legislația italiană în materie de insolvență, care implică vânzarea anumitor părți către banca Intesa Sanpaolo,
- având în vedere declarația Comisiei din 4 iulie 2017 privind aprobarea ajutorului de stat pentru a susține o recapitalizare preventivă a băncii Monte dei Paschi di Siena,
- având în vedere versiunea din februarie 2017 a Ghidului BCE privind revizuirea specifică a modelelor interne (TRIM),
- având în vedere versiunea din iulie 2017 a Ghidului BCE privind inspecțiile la fața locului și investigațiile cu privire la modelele interne,
- având în vedere avizul Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) din 31 mai 2017 privind principiile generale de sprijinire a convergenței în materie de supraveghere în contextul retragerii Regatului Unit din UE, precum și cele trei avize ale sale din 13 iulie 2017 privind convergența în materie de supraveghere în domeniile gestionării investițiilor, societăților de investiții și piețelor secundare în contextul retragerii Regatului Unit din UE,
- având în vedere avizul din 12 octombrie 2017 al Autorității Bancare Europene cu

privire la problemele legate de ieșirea Regatului Unit din UE,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2017 privind intensificarea supravegherii integrate pentru a consolida uniunea piețelor de capital și integrarea financiară într-un mediu aflat în schimbare (COM(2017)0542) și propunerile Comisiei din 20 septembrie 2017 privind revizuirea Sistemului european al supraveghetorilor financiari (SESF), inclusiv propunerea „omnibus” de modificare a guvernării, finanțării și prerogativelor autorităților europene de supraveghere (AES),
- având în vedere consultările publice organizate de BCE, la 21 septembrie 2017, cu privire la proiectele de ghiduri pentru evaluarea cererilor de acordare a licenței de instituție de credit și a cererilor de acordare a licenței de instituție de credit FinTech,
- având în vedere Lista Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) cu termenii și condițiile privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC), din noiembrie 2015,
- având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (Directiva privind redresarea și rezoluția băncilor - BRRD),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (Regulamentul MUR),
- având în vedere propunerile Comisiei din 23 noiembrie 2016 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 98/26/CE, a Directivei 2002/47/CE, a Directivei 2012/30/UE, a Directivei 2011/35/UE, a Directivei 2005/56/CE, a Directivei 2004/25/CE și a Directivei 2007/36/CE (COM(2016)0852) și de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (COM(2016)0851),
- având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 8 noiembrie 2017 privind revizuirile cadrului Uniunii pentru gestionarea crizelor¹,
- având în vedere Raportul special al Curții de Conturi Europene din 19 decembrie 2017 intitulat „Comitetul Unic de Rezoluție: au fost angajate eforturi în vederea realizării uniunii bancare – o sarcină complexă –, dar mai este o cale lungă de parcurs în acest sens“,

---

¹ JO C 34, 31.1.2018, p. 17.

- având în vedere retragerea de către Comisie a propunerii privind măsurile structurale de ameliorare a rezilienței instituțiilor de credit din Uniunea Europeană (COM(2014)0043),
- având în vedere documentul Comisiei din 27 aprilie 2017 intitulat „Pachetul de acțiuni privind constatarea neîndeplinirii obligațiilor pentru luna aprilie: principalele decizii” (MEMO/17/1045),
- având în vedere Tabloul riscurilor întocmit de ABE, Raportul nr. 2/2017 al ESMA privind tendințele, riscurile și vulnerabilitățile, Tabloul riscurilor întocmit de CERS, Raportul anual 2016 al CERS, Revizuirea de către CERS a politicii macroprudențiale din UE din aprilie 2017,
- având în vedere adoptarea Directivei (UE) 2017/2399 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență,
- având în vedere articolul 107 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la bilanțul și provocările asociate cadrului UE de reglementare a serviciilor financiare: impactul și calea de urmat către un cadru UE de reglementare a sectorului financiar mai eficient și mai eficace și către o Uniune a piețelor de capital¹,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind aplicarea, de la 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat în legătură cu măsurile de sprijinire a băncilor în contextul crizei financiare („Comunicarea privind sectorul bancar”)²,
- având în vedere Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sistemele de garantare a depozitelor (DSGD),
- având în vedere Raportul celor cinci președinți din 22 iunie 2015 privind finalizarea uniunii economice și monetare a Europei,
- având în vedere propunerea Comisiei din 24 noiembrie 2015 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor („EDIS”) (COM(2015)0586),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 noiembrie 2015 intitulată „Către finalizarea Uniunii bancare” (COM(2015)0587),
- având în vedere concluziile Consiliului ECOFIN din 17 iunie 2016 referitoare la o foaie de parcurs pentru finalizarea uniunii bancare,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 octombrie 2017, intitulată „Finalizarea uniunii bancare” (COM(2017)0592),

---

¹ JO C 11, 12.1.2018, p. 24.

² JO C 216, 30.7.2013, p. 1.

- având în vedere Monitorul CERS privind sistemul bancar paralel din UE nr. 2 din mai 2017,
  - având în vedere Raportul CERS din martie 2015 privind reglementarea expunerilor suverane,
  - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0019/2018),
- A. întrucât, pe bază neconsolidată, numărul total al instituțiilor de credit din zona euro a fost de 5 073 la sfârșitul anului 2016, în scădere față de 5 474 la sfârșitul anului 2015 și 6 768 la sfârșitul anului 2008, reprezentând o scădere de 25 % în perioada 2008-2016; întrucât, pe bază consolidată, numărul total al instituțiilor de credit din zona euro a fost de 2 290 la sfârșitul anului 2016, în scădere față de 2 904 la sfârșitul anului 2008 și 2 379 la sfârșitul anului 2015¹; întrucât, cu toate acestea, este de dorit să se raporteze modul în care proporția băncilor „prea mari pentru a se prăbuși” s-a schimbat în decursul aceleiași perioade;
- B. întrucât există o dispersie considerabilă în ceea ce privește valoarea totală și ratele creditelor neperformante între statele membre și se observă diferențe semnificative între băncile din țările cu cele mai mari rate ale creditelor neperformante; întrucât volumul total de credite neperformante s-a ridicat la 1 miliard EUR, potrivit raportului CERS din iulie 2017 privind rezolvarea problemei creditelor neperformante în Europa; întrucât, în conformitate cu Tabloul trimestrial al riscurilor întocmit de ABE, principalele bănci din Europa au raportat o rată medie a creditelor neperformante (credite neperformante, valoarea brută a deprecierilor, împărțit la numărul total de credite) de 4,47 % la 30 iunie 2017; întrucât această rată a arătat o tendință de scădere în ultimele 30 de luni;
- C. întrucât, potrivit unui studiu recent realizat de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), piața instrumentelor derivate în Uniunea Europeană are o valoare noțională de 453 000 miliarde EUR;
- D. întrucât este nevoie ca uniunea bancară să fie consolidată, deoarece reprezintă un obiectiv fundamental în vederea stabilității financiare a zonei euro și un element indispensabil pentru o veritabilă uniune economică și monetară; întrucât sunt necesare eforturi suplimentare pentru finalizarea uniunii bancare, deoarece aceasta rămâne nefinalizată atât timp cât nu dispune de un mecanism de sprijin bugetar pentru Fondul unic de rezoluție (FUR) și un al treilea pilon, respectiv un sistem european de asigurare a depozitelor; întrucât președintele BCE, dl Mario Draghi, a afirmat în repetate rânduri că sistemul european de asigurare a depozitelor (EDIS) rămâne un pilon esențial al uniunii bancare; întrucât o uniune bancară finalizată este fundamentală pentru ruperea legăturii dintre bănci și entitățile suverane; întrucât trebuie să se intensifice eforturile pentru a trece de la recapitalizarea din bani publici la recapitalizarea internă; întrucât în anumite sisteme bancare naționale riscurile sunt abordate într-o măsură insuficientă; întrucât actualele condiții economice favorabile constituie o oportunitate de accelerare a reformelor necesare pentru finalizarea uniunii bancare;

---

¹ Banca Centrală Europeană, Raport privind structurile financiare, octombrie 2017, pp. 23-24.

- E. întrucât s-a amânat epurarea adecvată a bilanțurilor băncilor după criză, ceea ce continuă să împiedice creșterea economică; întrucât, deși, în general, ratele de capital și de lichiditate ale băncilor din UE s-au ameliorat în ultimii ani, există încă bănci, inclusiv bănci mari, care continuă să fie subcapitalizate; întrucât continuă să existe riscuri la adresa stabilității financiare, însă acestea au fost deja reduse considerabil de la începutul creării uniunii bancare; întrucât cadrul instituțional și de reglementare a băncilor europene a fost consolidat în mod fundamental;
  - F. întrucât participarea la uniunea bancară este deschisă pentru statele membre care nu au adoptat încă moneda euro; întrucât niciun stat membru al UE nu a decis până în prezent să participe pe această bază; întrucât mai multe state membre discută posibilitatea de a se alătura uniunii bancare; întrucât diferite instituții financiare consideră că este avantajos să fie situate în interiorul uniunii bancare;
  - G. întrucât activitatea noastră cu privire la uniunea piețelor de capital nu ar trebui să reducă presiunea din direcția finalizării activității privind uniunea bancară, care rămâne o cerință prealabilă pentru stabilitatea financiară în peisajul dependent de bănci al Uniunii Europene;
  - H. întrucât responsabilitatea principală a băncilor este aceea de a oferi finanțare economiei reale;
  - I. întrucât BCE are nevoie de un anumit grad de flexibilitate în derularea activităților sale de supraveghere, însă deciziile importante și de mare anvergură trebuie să aparțină în esență legiuitorului european,
1. invită Comisia să utilizeze regulamentul ca instrument legislativ la propunerea legislației în domeniul bancar;

Supravegherea

2. ia act de evaluările BCE potrivit cărora, în cazurile legate de sectorul bancar în 2017, instituțiile erau în dificultate sau în pericol de a intra în dificultate; constată, de asemenea, că mecanismele unice de supraveghere și de rezoluție au fost în general eficiente în acest context și este de acord cu Comisia că trebuie îmbunătățite procedurile care conduc la decizia dacă o bancă este în dificultate sau în pericol de a intra în dificultate;
3. ia act de viitoarele teste de rezistență ale ABE din 2018; invită ABE, CERS, BCE și Comisia să utilizeze metodologiile, scenariile și ipotezele coerente la definirea testelor de rezistență pentru a evita, pe cât posibil, potențialele denaturări ale rezultatelor și necorelarea, astfel cum s-a observat, între rezultatele testelor de rezistență și deciziile de rezoluție adoptate imediat după prezentarea acestor rezultate; subliniază totuși că soliditatea unei bănci nu poate fi cuprinsă doar într-o evaluare statică a bilanțului său, deoarece aceasta este asigurată prin intermediul unor interacțiuni dinamice între bancă și piețe și este afectată de diverse elemente din economie în ansamblul ei; în plus, consideră că propriile teste de rezistență ale BCE pentru alte bănci aflate sub supravegherea sa ar putea beneficia de o mai mare transparență;
4. subliniază importanța cooperării dintre ABE ca autoritate de reglementare și MUS ca autoritate de supraveghere; atrage atenția, în această privință, asupra distribuirii responsabilităților între BCE și ABE, precum și asupra diferențelor în ceea ce privește

domeniul de aplicare geografic al activităților desfășurate de fiecare instituție; recomandă, în acest sens, ca atunci când este posibil, să se îmbunătățească coordonarea concretă a inițiativelor care trebuie adoptate de ambele instituții pentru a se asigura coerența cadrului unic de reglementare, subliniind în același timp că MUS ar trebui să joace un rol principal în identificarea problemelor specifice uniunii bancare și a lacunelor în materie de reglementare;

5. salută faptul că uniunea bancară a îmbunătățit schimbul de informații relevante între autoritățile de supraveghere și a îmbunătățit colectarea și schimbul de date privind sistemul bancar european, contribuind, de exemplu, la o mai bună evaluare comparativă și permițând o supraveghere mai cuprinzătoare a grupurilor bancare cu prezență transfrontalieră; salută activitatea excelentă a echipelor comune de supraveghere (ECS); ia act de faptul că Comisia a identificat domenii în care sunt necesare îmbunătățiri cu privire la schimbul de informații și coordonarea dintre supravegherea bancară de către BCE și SRB, în special în ceea ce privește aspectele esențiale privind măsura în care o instituție este eligibilă pentru recapitalizare preventivă și dacă este în dificultate sau în pericol de a intra în dificultate; ia act de faptul că actualul memorandum de înțelegere dintre BCE și SRB nu este suficient de cuprinzător pentru a se asigura că SRB dispune de toate informațiile de care are nevoie din partea BCE pentru a-și îndeplini atribuțiile în mod eficient și în timp util; invită BCE și SRB să se folosească de oportunitatea oferită de discuțiile actuale cu privire la actualizarea memorandumului de înțelegere dintre ele pentru a elimina lacunele existente și pentru a îmbunătăți eficacitatea măsurilor de rezoluție; solicită îmbunătățirea modalităților practice de cooperare și de schimb de informații între autoritățile de supraveghere și de rezoluție, care este de o importanță crucială pentru aplicarea armonioasă și eficientă a măsurilor de rezoluție, precum și între toate organismele europene și naționale implicate în intervenția timpurie și în rezoluție; invită BCE și SRB să continue să își îmbunătățească cooperarea curentă și să își consolideze relația de lucru; ar saluta, în acest sens, modificarea dispozițiilor pertinente din Regulamentul privind MUS pentru a permite prezența unui reprezentant al Comitetului unic de rezoluție în calitate de observator permanent la întrunirile Consiliului de supraveghere al MUS; solicită încheierea unui acord interinstituțional între BCE și Curtea de Conturi Europeană, pentru a specifica schimbul de informații dintre cele două instituții, în lumina mandatelor lor respective definite în tratate;
6. constată că dispoziția privind recapitalizarea preventivă din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare (BRRD) a fost aplicată în 2017; ia act de faptul că ar trebui să fie clarificată utilizarea evaluărilor calității activelor pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de recapitalizare preventivă; subliniază că trebuie să se asigure că evaluarea prealabilă a activelor se bazează pe probe solide, care dovedesc, în special, că banca este solvabilă și, în fine, că respectă normele europene privind ajutoarele de stat; invită Comisia, MUS și SRB să reflecteze asupra modalităților de a spori transparența la evaluarea solvabilității instituțiilor de credit și la analizarea deciziilor de rezoluție;
7. își reafirmă îngrijorarea față de nivelul ridicat al creditelor neperformante (CNP) din anumite jurisdicții; salută eforturile depuse de diferitele state membre pentru a reduce nivelul creditelor neperformante; este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia, „chiar dacă responsabilitatea de a soluționa problema creditelor neperformante le revine în primul rând statelor membre și băncilor însele, este necesară integrarea eforturilor întreprinse la nivel național și la nivelul Uniunii Europene pentru a se obține un impact asupra stocurilor de credite neperformante și pentru a se preveni acumularea viitoare a

unor noi astfel de credite în bilanțurile băncilor.¹;

8. apreciază, în general, activitățile întreprinse de diferite instituții și organisme ale UE în acest domeniu; cu toate acestea, ar fi bine-venită o mai bună coordonare între eforturile pe care acestea le depun; îndeamnă acești actori și statele membre să implementeze în mod corespunzător și rapid Concluziile Consiliului din 11 iulie 2017 privind Planul de acțiune pentru combaterea fenomenului creditelor neperformante în Europa; așteaptă cu interes pachetul de măsuri vizând accelerarea reducerii creditelor neperformante care va fi propus în lunile următoare; sprijină, în acest sens, decizia Comisiei de a explora potențialul de armonizare, din punct de vedere prudential la nivelul UE, a noilor credite care devin neperformante; invită Comisia să adopte măsuri legislative și nelegislative pentru a încuraja furnizarea de informații către potențialii investitori, crearea unor societăți dedicate de administrare a activelor („bănci rele”) și dezvoltarea de piețe secundare pentru creditele neperformante pentru a trata problema copleșitoare a creditelor neperformante; reamintește necesitatea ca statele membre să îmbunătățească și să armonizeze, acolo unde este necesar, cadrul în materie de insolvență, inclusiv prin activitățile legate de propunerea Comisiei privind restructurarea timpurie și a doua șansă, pentru a proteja debitorii cei mai vulnerabili, cum ar fi IMM-urile și gospodăriile;
9. salută intenția de a accelera epurarea bilanțurilor băncilor, subliniind, în același timp, că eliminarea obligatorie a creditelor neperformante într-o piață nelichidă și opacă poate conduce la pierderi nejustificate în bilanțul băncilor; își reiterează preocuparea cu privire la proiectul de addendum la orientările BCE referitoare la creditele neperformante; subliniază faptul că, în cadrul procesului de monitorizare și evaluare în contextul supravegherii bancare, BCE nu are voie să aducă în niciun fel atingere prerogativelor legiuitorului european; reamintește că principiile generale ale legiferării în Uniune, care impun evaluări ale impactului și consultare, precum și evaluarea proporționalității și a subsidiarității, sunt, de asemenea, relevante pentru legislația terțiară;
10. își exprimă din nou preocuparea cu privire la riscurile generate de deținerea de active de nivelul III, inclusiv instrumente derivate, și, în special, de dificultatea de a le evalua; salută, în acest sens, includerea de către ABE, în procedurile privind testele de rezistență din 2018, a unor măsuri specifice de gestionare a riscurilor care decurg din instrumentele de nivel II și III; reafirmă apelul său adresat MUS de a face din această chestiune o prioritate pentru supravegherea unică în 2018;
11. reamintește că există riscuri asociate cu datoria suverană; remarcă faptul că, în unele state membre, instituțiile financiare au investit peste măsură în obligațiuni de stat emise de propriul guvern, ceea ce constituie o „preferință națională” excesivă, având în vedere că unul dintre principalele obiective ale uniunii bancare este acela de a rupe legătura dintre riscul bancar și riscul suveran; remarcă faptul că ar fi de dorit să existe mai multă diversitate în ceea ce privește portofoliile de obligațiuni suverane ale băncilor pentru a se limita riscurile la adresa stabilității financiare; consideră că cadrul de reglementare al UE privind tratamentul prudential al datoriei suverane ar trebui să fie în conformitate cu standardul internațional; indică lucrările în curs ale Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) privind riscurile suverane și, în special, documentul de

---

¹ Comunicarea Comisiei privind finalizarea uniunii bancare, 11 octombrie 2017, (COM(2017)0592), p. 15.

reflecție publicat recent privind cadrul de reglementare a expunerilor suverane; așteaptă, așadar, cu mare interes rezultatele activității CSF cu privire la datoria suverană, care să servească drept orientare pentru luarea deciziilor în viitor; subliniază rolul crucial pe care îl au obligațiunile de stat pentru asigurarea unor active lichide de înaltă calitate pentru investitori și a unor surse de finanțare stabile pentru guverne; ia act, în acest sens, de lucrările în curs ale Comisiei în jurul ideii unor așa-numite valori mobiliare garantate prin obligațiuni suverane (SBBS) ca o posibilă modalitate de soluționare a problemei; reamintește că SBBS nu ar constitui o formă de mutualizare a datoriilor; consideră că contribuțiile participanților la piață ar putea ajuta la asigurarea interesului pieței privind SBBS;

12. subliniază importanța remedierii deficiențelor identificate în modelele interne pentru a le restabili credibilitatea și pentru a obține condiții de concurență echitabile în cadrul instituțiilor; atrage atenția, în acest sens, asupra studiului extern intitulat „What conclusions can be drawn from the EBA 2016 Market Risk Benchmarking Exercise?” (Ce concluzii se pot trage din exercițiul de evaluare comparativă al ABE pe 2016 privind riscul de piață?), comandat de Unitatea de asistență pentru guvernarea economică din Parlamentul European, în care se menționează, printre altele, că „în cazul în care rezultatele studiului de evaluare comparativă al ABE sunt corecte și în măsura în care instrumentele de test din portofoliul sunt reprezentative, modelele de risc de pe piața internă utilizate în prezent de către băncile europene ar încălca în mod ferm principiul concurenței echitabile („Dacă bănci diferite dețin același portofoliu, acestea ar trebui să aibă obligația de a deține aceeași sumă a capitalului de reglementare.”); ia act, în acest context, de aprobarea de către BCBS a modificărilor pentru finalizarea Basel III, precum și de evaluarea impactului său asupra sectorului bancar din UE realizată de ABE; reamintește că acordul nu ar trebui să conducă la creșteri semnificative ale cerințelor de capital la nivelul Uniunii și nici nu ar trebui să afecteze negativ capacitatea băncilor de a finanța economia reală, în special IMM-urile; salută munca depusă de BCE pentru a evalua caracterul adecvat al modelelor interne, inclusiv noul său ghid pentru TRIM, pentru a trata problema variabilității în ponderările la risc aplicată activelor ponderate la risc din aceeași clasă pentru toată gama de instituții de credit; salută, în final, munca depusă de ABE în cadrul exercițiilor sale de evaluare comparativă; consideră că poziția de capital a băncilor poate fi consolidată, printre altele, prin reducerea plăților de dividende și prin atragerea de noi capitaluri proprii și că consolidarea poziției financiare globale a băncilor europene ar trebui să rămână o prioritate;
13. subliniază că propunerile realizate de organisme internaționale ar trebui transpuse în dreptul european astfel încât să ia în considerare particularitățile sectorului bancar european;
14. subliniază că standardele BCBS nu ar trebui să fie puse în aplicare ca atare în dreptul european, fără a lua în considerare caracteristicile specifice ale sistemului bancar european și principiul proporționalității;
15. reamintește principiul separării dintre funcția de politică monetară și funcția de supraveghere a MUS și consideră esențială respectarea acestuia pentru evitarea conflictelor de interese; este de părere că, în general, acest principiu a fost respectat corespunzător; consideră că testul care trebuie utilizat pentru a stabili caracterul adecvat al serviciilor comune ar trebui să fie relevanța politică a sarcinilor pe care acestea le realizează; prin urmare, consideră că serviciile comune nu prezintă probleme atunci când tratează probleme care nu sunt esențiale în ceea ce privește elaborarea politicilor,

dar ar putea fi un motiv de preocupare și ar putea justifica garanții suplimentare atunci când nu se întâmplă astfel;

16. este de părere că implicarea mai multor membri ai personalului BCE în verificările la fața locului ar putea contribui la consolidarea suplimentară a independenței supravegherii bancare față de aspectele naționale;
17. ia act de pachetul privind reforma bancară propus de Comisie în noiembrie 2016; subliniază importanța procedurii accelerate care a condus la acordul privind adoptarea treptată a Standardului Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 9, precum și dispozițiile tranzitorii pentru exceptarea de la limita ridicată de expunere disponibilă pentru expunerile la anumite titluri de datorie publică ale statelor membre exprimate în monedele oricărui stat membru [Regulamentul (UE) 2017/2395], pentru a evita efectele în cascadă asupra capitalului reglementat al instituțiilor de credit; ia act, cu toate acestea, de avizele BCE și ABE potrivit cărora existența unui regim tranzitoriu nu ar trebui să ducă la întârzierea nejustificată a implementării IFRS 9; subliniază necesitatea monitorizării impactului IFRS 9 asupra naturii și alocării împrumuturilor efectuate de către bănci, precum și asupra potențialelor efecte prociclice generate de sensibilitatea ciclică a parametrilor de risc de credit; invită CERS și MUS să investigheze aceste aspecte; invită ABE și Banca Reglementelor Internaționale (BIS) să furnizeze orientări adecvate în acest sens;
18. atrage atenția asupra faptului că, potrivit normelor privind supravegherea, instituțiile sunt obligate să prezinte numeroase rapoarte similare, în diferite formate pentru diferite autorități, ceea ce reprezintă o sarcină suplimentară semnificativă; solicită, prin urmare, introducerea unui sistem uniform de raportare în cadrul căruia să existe un punct de contact central pentru solicitările tuturor autorităților responsabile de supraveghere, care să comunice aceste solicitări instituțiilor supravegheate și să transmită datele colectate autorităților competente; subliniază faptul că astfel se pot evita solicitările multiple de date identice, ceea ce ar conduce la reducerea semnificativă a sarcinii administrative pentru bănci și autorități competente, și, în același timp, la îmbunătățirea eficienței supravegherii;
19. ia act de faptul că costurile ridicate ale punerii în aplicare a cerințelor de supraveghere pot fi greu de gestionat, în special pentru băncile mai mici; consideră că principiul proporționalității ar putea fi mai bine luat în considerare de către BCE în cadrul anumitor mecanisme de supraveghere în realizarea activităților sale de supraveghere; subliniază, prin urmare, faptul că este urgent nevoie de eforturi suplimentare pentru ca măsurile privind supravegherea bancară să fie mai proporționale în cazul instituțiilor mici cu risc scăzut; subliniază că o proporționalitate îmbunătățită nu înseamnă în niciun caz reducerea standardelor de supraveghere, ci mai degrabă doar o ușurare semnificativă a sarcinii administrative, de exemplu în ceea ce privește cerințele în materie de raportare și de dezvăluire a informațiilor; salută, prin urmare, răspunsul Comisiei la Raportul anual pe 2016 privind uniunea bancară, care împărtășește opinia Parlamentului potrivit căreia cerințele de raportare ar trebui să fie raționalizate; salută, de asemenea, eforturile Comisiei de a introduce un grad mai ridicat de proporționalitate în materie de supraveghere;
20. reamintește că opțiunile și marjele de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii în ceea ce privește supravegherea bancară ar trebui armonizate pe cât posibil; consideră că acestea trebuie să fie pe cât posibil tranzitorii și trebuie eliminate în cazul în care nu mai sunt necesare, pentru a evita complexitatea excesivă a activității zilnice a autorităților de

supraveghere europene și naționale;

21. subliniază că cadrul de reglementare ar trebui să includă principiile de funcționare specifice și să respecte misiunea specifică a băncilor cooperatiste și mutuale, precum și faptul că autoritățile de supraveghere ar trebui să țină cont de acestea și să le reflecte în practicile și abordările lor;
22. reamintește Rezoluția sa din 17 mai 2017¹ referitoare la FinTech; consideră că întreprinderile FinTech care desfășoară același tip de activități ca și ceilalți actori din sistemul financiar trebuie, din acest motiv, să fie supuse acelorași reguli privind operațiunile desfășurate; solicită, în acest sens, o abordare a întreprinderilor FinTech care să asigure echilibrul corect între protecția consumatorilor, menținerea stabilității financiare și încurajarea inovării; ia act, în acest context, de activitatea Comisiei, de propunerea de a include inovarea tehnologică în mandatele AES și de consultarea publică cu privire la proiectul de orientări al BCE privind evaluarea cererilor de acordare a licenței bancare FinTech;
23. recunoaște că digitalizarea sporită a tuturor aspectelor activității bancare a făcut ca aceste bănci să fie mult mai vulnerabile la riscurile de securitate cibernetică; subliniază faptul că gestionarea securității cibernetice este, în primul rând, responsabilitatea băncilor; subliniază rolul esențial al securității cibernetice pentru serviciile bancare și necesitatea de a stimula instituțiile financiare pentru a-și stabili obiective ambițioase cu privire la protejarea datelor consumatorilor și la garantarea securității cibernetice; solicită autorităților de supraveghere să monitorizeze și să evalueze atent riscurile în materie de securitate cibernetică, precum și instituțiilor financiare din întreaga UE să fie foarte ambițioase în protejarea datelor consumatorilor și în garantarea securității cibernetice; salută inițiativa BCE de a obliga băncile supravegheate să raporteze atacurile cibernetice semnificative în cadrul unui serviciu de alertă în timp real și salută, de asemenea, inspecțiile realizate de MUS la fața locului pentru supravegherea securității cibernetice; solicită MUS să își intensifice eforturile și să transforme securitatea cibernetică într-una dintre prioritățile sale oficiale de nivel înalt;
24. salută munca depusă de ABE, ESMA și MUS pentru promovarea convergenței activităților de supraveghere în contextul retragerii UK din UE, pentru a limita amplificarea riscurilor de arbitraj de reglementare și supraveghere; consideră că orice model de cooperare în materie de supraveghere între UE și Regatul Unit ar trebui să respecte stabilitatea financiară a UE și regimul și standardele de reglementare și de supraveghere ale UE, precum și aplicarea acestora; reamintește importanța pregătirii și a unei planificări adecvate pentru situații neprevăzute din partea băncilor, pentru a atenua efectul perturbator al Brexitului; este îngrijorat de faptul că unele bănci, mai ales cele mai mici, ar putea rămâne în urmă în ceea ce privește pregătirile pentru Brexit și le solicită să își intensifice activitatea; reamintește că procesul de obținere a licențelor bancare și a aprobărilor pentru modelele interne durează mai mulți ani, iar acest lucru ar trebui luat în considerare;
25. ia notă de propunerile de revizuire a sistemului european de supraveghere financiară (SESF), inclusiv de propunerea „omnibus” de modificare a guvernanței, a finanțării și a competențelor AES-urilor;
26. se arată îngrijorat de evoluțiile care arată tendința grupurilor bancare de a folosi

---

¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0211.

structuri și entități din ce în ce mai complexe, care desfășoară în mare măsură aceleași activități ca și băncile, dar eludează supravegherea bancară; ia act, în acest sens, de propunerea Comisiei privind firmele de investiții, care ar trebui să contribuie la crearea unor condiții de concurență echitabile între societățile de investiții și instituțiile de credit și să elimine lacunele care ar putea permite utilizarea marilor societăți de investiții pentru a evita cerințele de reglementare privind activitatea bancară;

27. este îngrijorat de răspândirea sistemului bancar paralel în UE; ia act de raportul intitulat Monitorizarea sectorului bancar paralel din UE, realizat de CERS în 2017, care evidențiază unele riscuri și vulnerabilități care trebuie să fie monitorizate în sistemul bancar paralel din UE; solicită, prin urmare, acțiuni coordonate pentru abordarea acestor riscuri pentru a asigura o concurență loială și stabilitate financiară; recunoaște, cu toate acestea, faptul că de la criza financiară au fost introduse politici de abordare a riscurilor de instabilitate financiară ca urmare a activităților din sectorul bancar paralel; încurajează autoritățile să continue să monitorizeze în mod vigilent și să abordeze riscurile emergente pentru stabilitatea financiară, precum și să însoțească orice acțiune privind reglementarea sectorului bancar de o reglementare adecvată a sectorului bancar paralel; regretă faptul că Comisia a omis să abordeze acest aspect în răspunsurile sale la raportul de anul trecut¹;
28. consideră că, deși sunt de dorit îmbunătățiri, în special în ceea ce privește comunicarea și transparența, uniunea bancară rămâne o schimbare pozitivă și fundamentală pentru statele membre care utilizează moneda euro; reamintește că uniunea bancară este deschisă tuturor statelor membre; încurajează toate statele membre care nu fac parte din zona euro să ia toate măsurile necesare pentru a adera la uniunea bancară, pentru a alinia progresiv uniunea bancară la întreaga piață internă;
29. salută progresele înregistrate în ceea ce privește permiterea delegării unor atribuții în domeniul deciziilor adecvate și corespunzătoare, în conformitate cu Decizia BCE din iunie 2017; își reiterează evaluarea privind necesitatea unei modificări a reglementărilor, pentru a permite o delegare mai ușoară a procesului decizional privind anumite aspecte de rutină, de la nivelul consiliului de supraveghere către funcționarii corespunzători; își reiterează opinia favorabilă privind o astfel de modificare, care ar contribui la sporirea eficienței și a eficacității supravegherii bancare realizate de BCE; solicită BCE să specifice sarcinile pentru delegarea activităților decizionale;

Rezoluția

30. salută prima aplicare a noului regim de rezoluție în 2017; ia act de numărul mare de acțiuni legale intentate în fața Tribunalului UE în legătură cu cazul în chestiune; invită Comisia să analizeze dacă și în ce mod aceasta ar putea pune în pericol eficacitatea noului regim de rezoluție și ar putea să conducă la inaplicabilitatea cadrului de rezoluție; invită SRB și Comisia să publice în comun o sinteză a aspectelor care au fost cel mai puternic criticate în acțiunile legale; consideră că cazurile din 2017 legate de sectorul bancar ridică semne de întrebare în ceea ce privește transparența și comunicarea și solicită mai multă transparență în ceea ce privește deciziile de rezoluție viitoare, inclusiv accesul Parlamentului European, în condiții adecvate și clare la documente-cheie necesare pentru informarea deciziilor în materie de rezoluție, cum ar fi rapoartele de evaluare de către evaluatori independenți, în vederea unei mai bune înțelegeri a

---

¹ Rezoluția Parlamentului European din 15 februarie 2017 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2016, punctul 9.

regimului de rezoluție ex ante; solicită colegiitorilor să ia în considerare cazurile de rezoluție bancară din 2017 și să le considere drept învățăminte atunci când iau decizii comune privind propunerile Comisiei referitoare la TLAC/MREL și la instrumentul de moratoriu;

31. este preocupat de discrepanțele dintre normele privind ajutoarele de stat și legislația Uniunii referitoare la posibilitatea sistemelor de garantare a depozitelor (SGD) de a participa la rezoluție, după cum se prevede în BRRD și DGSD, astfel cum se menționează în raportul anterior¹; solicită Comisiei să își reconsidere interpretarea normelor în materie de ajutoare de stat, cu referire la articolul 11 alineatele (3) și (6) din DSGD, pentru a garanta că pot fi puse efectiv în aplicare măsuri preventive și alternative prevăzute de legiuitorul european; consideră că în cazurile bancare din 2017 s-a confirmat, după cum prevede BRRD, că statele membre pot continua cu procedurile obișnuite de insolvență, care, în anumite condiții, pot să fie însoțite de un „ajutor pentru lichidare”; consideră că o cauză a oportunităților de arbitraj evidențiate de recente cazuri de rezoluție este discrepanța dintre normele privind ajutoarele de stat care se aplică în cadrul regimului rezoluției și, respectiv, în temeiul legilor naționale privind insolvabilitatea; solicită, prin urmare, Comisiei să realizeze o revizuire a cadrelor de insolvabilitate bancară din Uniune, inclusiv a Comunicării bancare din 2013, ținând, pentru a trage învățăminte din cazurile bancare din 2017;
32. reamintește că BRRD a fost conceput cu scopul de a asigura continuitatea funcțiilor critice, evitarea efectelor negative asupra stabilității financiare, protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței instituțiilor aflate în dificultate de sprijinul financiar public extraordinar și protejarea deponenților care beneficiază de acoperire, a investitorilor, precum și a fondurilor și activelor clienților; reamintește că măsurile de sprijin financiar public extraordinar nu pot fi utilizate decât pentru a „remedia o perturbare gravă a economiei” și pentru a „menține stabilitatea financiară” și că acestea „nu sunt utilizate pentru a compensa pierderile pe care o instituție le-a suportat sau este probabil să le suporte în viitorul apropiat; consideră că sprijinul financiar public extraordinar ar trebui, de asemenea, să fie însoțit, după caz, de măsuri de remediere; invită Comisia să efectueze cât mai curând posibil evaluarea prevăzută la articolul 32 alineatul (4) ultimul paragraf din Directiva BRRD, evaluare care trebuia realizată încă din 2015; subliniază că recapitalizarea preventivă este un instrument pentru gestionarea crizelor bancare;
33. solicită Comisiei să reexamineze anual dacă cerințele pentru aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE privind posibilitatea acordării de ajutor de stat în sectorul financiar sunt îndeplinite în continuare;
34. solicită Comisiei să evalueze dacă sectorul bancar a beneficiat de la începutul crizei de subvenții și de ajutoare de stat implicite prin intermediul furnizării de sprijin neconvențional pentru asigurarea lichidității;
35. salută faptul că SRB a declarat că a dat prioritate îmbunătățirii posibilității de rezoluție a instituțiilor de credit, precum și progresele înregistrate în direcția stabilirii unor obiective obligatorii în ceea ce privește cerința minimă individuală privind obiectivele legate de fondurile proprii și pasivele eligibile (MREL) la nivel consolidat; subliniază importanța unor planuri de rezoluție operaționale și credibile și, în acest context,

---

¹ Rezoluția Parlamentului European din 15 februarie 2017 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2016, punctul 38.

recunoaște problemele pe care le-ar putea implica strategiile privind un singur punct de intrare pentru stabilitatea financiară a statelor gazdă, dacă nu sunt elaborate în mod corespunzător; subliniază necesitatea unui sistem eficace de abordare a cazurilor de încălcare a acestei cerințe și menționează că MREL ar trebui să țină seama de modelele de afaceri ale instituțiilor, pentru a se asigura posibilitatea de rezoluție a acestor instituții; solicită SBR să furnizeze o listă cuprinzătoare a obstacolelor din calea posibilității de rezoluție care se regăsesc în legislația națională sau europeană; subliniază faptul că revizuirea BRRD nu ar trebui sub nicio formă să fie inferioară standardelor convenite la nivel internațional;

36. salută acordul la care s-a ajuns cu privire la armonizarea suplimentară a rangului de prioritate al instrumentelor de datorie negarantate, prin Directiva (UE) 2017/2399; cere o punere în aplicare rapidă din partea statelor membre, astfel încât băncile să emită instrumente de creanță în noua clasă de insolvabilitate și să-și poată constitui rezervele de capital necesare; își reiterează poziția, astfel cum a fost exprimată în raportul precedent¹, potrivit căreia instrumentele care pot fi recapitalizate intern ar trebui vândute unor investitori adecvați, care pot absorbi pierderile potențiale fără a-și periclita propria poziție financiară; recomandă, prin urmare, că autoritățile de rezoluție ar trebui să monitorizeze măsura în care instrumentele susceptibile de a fi recapitalizate intern sunt deținute de investitori particulari și că ABE ar trebui să procedeze la o dezvăluire anuală a acestor sume, precum și ca, atunci când este cazul, să emită avertismente și recomandări pentru adoptarea unor măsuri de remediere;
37. ia act de propunerile legislative în curs privind introducerea capacității totale de absorbție a pierderilor (TLAC) în dreptul Uniunii, în scopul reducerii riscurilor din sectorul bancar european;
38. reamintește că esența acordului interguvernamental privind Fondul unic de rezoluție (SRF) este ca, în cele din urmă, acesta să fie integrat în cadrul juridic al Uniunii; reamintește că un mecanism de sprijin bugetar este esențial pentru asigurarea unui cadru de rezoluție credibil și eficient, precum și pentru capacitatea de a face față unor crize sistemice în uniunea bancară, precum și pentru a evita recurgerea la acțiuni de salvare a băncilor finanțate din fonduri publice; ia act de propunerea Comisiei de a transforma Mecanismul european de stabilitate într-un fond monetar european, care ar putea găzdui funcția de sprijin bugetar pentru Fondul unic de rezoluție;
39. salută activitatea desfășurată de SRB în consolidarea capacității sale de rezoluție bancară la nivelul Uniunii; constată, cu toate acestea, că planificarea rezoluției este, în prezent, încă în mare măsură un proces aflat în desfășurare; ia act, de asemenea, de faptul că SRB suferă de o lipsă acută de personal; invită SRB să își intensifice eforturile de recrutare și cere autorităților naționale să pună mai ușor la dispoziția SRB experți naționali detașați; reamintește, în acest sens, necesitatea ca, în cadrul SRB, să existe un echilibru adecvat între personalul de la nivel central și personalul din partea autorităților naționale de rezoluție, precum și necesitatea de a avea o diviziune clară a muncii între SRB și autoritățile naționale de rezoluție; salută, în această privință, pașii făcuți de SRB în alocarea rolurilor și a sarcinilor în cadrul MUR; subliniază că, pe lângă băncile supravegheate direct de BCE, SRB are, de asemenea, responsabilitatea directă pentru instituțiile transfrontaliere importante; invită statele membre, autoritățile naționale competente și BCE să acționeze într-un mod care să limiteze cât mai mult posibil

---

¹ Rezoluția Parlamentului European din 15 februarie 2017 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2016, punctul 48.

sarcina suplimentară și complexitatea sarcinilor SRB care decurg din această diferență de domeniu;

40. solicită ca contribuțiile ex ante la Fondul unic de rezoluție să fie calculate într-o manieră transparentă, prin furnizarea de informații privind metodologia de calcul, precum și prin eforturi de armonizare a informațiilor privind rezultatele calculului;
41. este îngrijorat de influența pe care deciziile în materie de rezoluție o pot avea asupra structurii sistemului bancar; solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape această problemă, să urmărească deciziile adoptate și să informeze în mod regulat Parlamentul European cu privire la constatările sale;

Asigurarea depozitelor

42. salută decizia ABE de a publica anual datele pe care le primește în conformitate cu articolul 10 alineatul (10) din Directiva privind schemele de garantare a depozitelor; sugerează că prezentarea datelor ar trebui îmbunătățită, pentru a permite o comparare directă a caracterului adecvat al finanțării între diferitele sisteme de garantare a depozitelor (SGD); constată, cu toate acestea, că mai multe SGD-uri trebuie să accelereze acumularea de mijloace financiare disponibile pentru a-și atinge nivelurile-țintă până la 3 iulie 2024;
43. invită ABE să își extindă analiza, printre alte aspecte, la mecanismele de finanțare alternative introduse de statele membre în conformitate cu articolul 10 alineatul (9) din DSGD și să publice această analiză, împreună cu informațiile primite în conformitate cu articolul 10 alineatul (10) din DSGD;
44. atrage atenția asupra numărului mare de opțiuni și marje de apreciere din cadrul DSGD; consideră că este necesar să se continue armonizarea normelor care se aplică schemelor de garantare a depozitelor în vederea realizării unor condiții de concurență echitabile în cadrul uniunii bancare;
45. reamintește că protecția depozitelor este o preocupare comună pentru toți cetățenii UE și că uniunea bancară rămâne incompletă fără cel de al treilea pilon al său; reamintește că propunerea privind EDIS este în prezent dezbătută în PE la nivel de comisii; ia act, în acest sens, de Comunicarea Comisiei din 11 octombrie 2017;
46. constată că există discuții în curs cu privire la un temei juridic adecvat pentru instituirea Fondului european de asigurare a depozitelor;

o

o o

47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, ABE, BCE, SRB, parlamentelor naționale și autorităților competente, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.